RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION

Bruxelles, den 2. juni 2005 (07.06)
(OR. en)

9630/05

Interinstitutionel sag: 2004/0127 (COD)

LIMITE

FRONT 99
CODEC 453
COMIX 361

NOTE

fra:	generalsekretariatet
til:	delegationerne
Tidl. dok. nr.:	9431/05 FRONT 97 CODEC 425 COMIX 351
Komm. forsl. nr.:	10331/04 FRONT 111 COMIX 392 (KOM(2004) 391 endelig)
Vedr.:	**Udkast til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)**

Til delegationerne følger hermed ovennævnte forordningsudkast, som det foreligger efter mødet i Det Blandede Udvalg på Højt Embedsmandsplan den 1. juni 2005.

BILAG

FORSLAG TIL
EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage[1]
(Schengen-grænsekodeks)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 1 og 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen[2],

efter proceduren i traktatens artikel 251[3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det følger af traktatens artikel 62, nr. 1, at vedtagelsen af foranstaltninger for at sikre, at der ikke foretages grænsekontrol for personer, der passerer de indre grænser, er et grundlæggende element i målsætningen efter traktatens artikel 14 om oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer.

(2) I overensstemmelse med traktatens artikel 61 bør indførelsen af et område, hvor personer kan bevæge sig frit, understøttes af ledsageforanstaltninger. En fælles politik for passage af de ydre grænser, jf. traktatens artikel 62, nr. 2, er en sådan foranstaltning.

(3) Ved indførelse af fælles foranstaltninger for personers passage af de indre grænser samt for grænsekontrol ved de ydre grænser bør der tages højde for de Schengen-regler, der er integreret i Den Europæiske Unions regelsæt, især de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985[4] samt Den Fælles Håndbog[5].

---

1 **DE** tager fortsat generelt forbehold med hensyn til forordningsudkastet. **FR** opretholdt sit parlamentariske forbehold. **AT**, **FR, SI** og **PT** opretholdt deres sproglige forbehold.
2 EUT C [...] af [...], s. [...].
3 EFT ....
4 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.
5 EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97.

(4) Hvad angår grænsekontrollen ved de ydre grænser, er indførelsen af et "fælles lovgivningskorpus", bl.a. via en konsolidering og videreudvikling af de eksisterende regler på området, et af hovedelementerne i den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, således som defineret i Kommissionens meddelelse af 7. maj 2002 "På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union"[6]. Denne målsætning indgår i "planen for forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union", som Rådet godkendte den 13. juni 2002, og som Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 og Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 bakkede op om.

(5) Fastsættelse af fælles regler for personers grænsepassage stiller ikke spørgsmålstegn ved og berører ikke den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.

(6) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser.

(6a) Ind- og udrejsekontrol bør foregå på en sådan måde, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud. Grænsekontrol bør udføres professionelt og respektfuldt og bør stå i rimeligt forhold til de forfulgte mål.

(7) Grænsekontrol omfatter ikke kun ind- og udrejsekontrol af personer ved grænseovergangsstederne og overvågning mellem disse grænseovergangssteder, men også analyse af mulige risici for den indre sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke sikkerheden ved de ydre grænser. Det er derfor nødvendigt at opstille de betingelser, kriterier og retningslinjer, der gælder for ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne og for overvågningen.

---

[6] KOM(2002) 233 endelig.

(8) For at undgå meget lang ventetid ved grænserne bør der åbnes mulighed for at lempe ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser i tilfælde af særlige og uforudselige omstændigheder. Tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter skal fortsat systematisk stemples i tilfælde af en lempelse af ind- og udrejsekontrollen. Stempling gør det muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsepassagen har fundet sted, men ikke om rejsedokumenterne i alle tilfælde er blevet underkastet de påkrævede kontrolforanstaltninger.

(9) For at mindske ventetiden for personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, bør der, så vidt forholdene tillader det, indrettes separate baner ved de ydre grænsers overgangssteder, der angives med oplysninger, der skal være ens i alle medlemsstaterne. Der bør indrettes separate baner i internationale lufthavne. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, og de lokale forhold tillader det, bør medlemsstaterne overveje at indføre separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder.

(10) Medlemsstaterne bør sikre, at kontrolprocedurerne ikke udgør en afgørende hindring for samhandelen og den sociale og kulturelle udveksling ved de ydre grænser. Med henblik herpå bør de indsætte det nødvendige personale og de nødvendige ressourcer.

(11) Medlemsstaterne udpeger den eller de nationale tjenester, som i henhold til den enkelte medlemsstats nationale lovgivning udfører grænsekontrolopgaver. Hvis mere end én tjeneste er ansvarlig i en og samme medlemsstat, bør der være et tæt og konstant samarbejde mellem dem.

(12) Det operative samarbejde og medlemsstaternes gensidige bistand med hensyn til grænsekontrol forvaltes og samordnes af det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved medlemsstaternes ydre grænser, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004[7].

[7] EUT L [...] af [...], s. [...].

(13) Det skal imidlertid understreges, at denne forordning ikke berører den ind- og udrejsekontrol, der foretages som led i de generelle politimæssige beføjelser, eller den sikkerhedskontrol af personer, der er identisk med den, der foretages i forbindelse med indenrigsflyvninger; ej heller medlemsstaternes muligheder for undtagelsesvis at foretage bagagekontrol i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet[8], eller national lovgivning om pligt til at medbringe rejse- og identitetsdokumenter eller kravet om, at personer underretter myndighederne om deres tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område.

(14) Medlemsstaterne bør også have mulighed for midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, hvis der foreligger en alvorlig trussel mod deres offentlige orden eller indre sikkerhed. Der bør fastsættes betingelser og procedurer herfor for at sikre, at en sådan foranstaltning kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes. Grænsekontrollens omfang og varighed bør begrænses til det strengt nødvendige for at imødegå truslen.

(15) I et område med fri bevægelighed for personer bør der kun undtagelsesvis genindføres grænsekontrol ved de indre grænser. Der bør ikke udføres grænsekontrol eller pålægges formaliteter, udelukkende fordi en sådan grænse passeres.

(16) Der bør indføres en procedure, der giver Kommissionen mulighed for at tilpasse visse detaljerede praktiske regler for grænsekontrol. I disse tilfælde bør de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen[9].

(17) Der bør endvidere indføres en procedure, der giver medlemsstaterne mulighed for at underrette Kommissionen om ændringer af andre detaljerede praktiske regler for grænsekontrol.

---

[8] EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 13.10.2003, s. 1).

[9] EFT L 184 af 17.9.1999, s. 23.

(18) Da målene for den påtænkte handling, nemlig indførelse af regler for personers grænsepassage, direkte påvirker fællesskabsreglerne for de indre og ydre grænser og derfor ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(19) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den iværksættes under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.

(20) Uanset traktatens artikel 299 finder denne forordning ikke anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder. Forordningen berører ikke den særlige ordning for Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985[10].

(21) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at Rådet har truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(22) For Islands og Norges vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,[11] der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999[12] om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.

---

10 EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.
11 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
12 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

(23) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Island og Norge[13], der er knyttet som bilag til ovennævnte associeringsaftale.

(24) For Schweiz' vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,[14] der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelser af 25. oktober 2004 om undertegnelse på henholdsvis Den Europæiske Unions vegne og Det Europæiske Fællesskabs vegne af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i nævnte aftale[15].

(25) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Schweiz mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Schweiz[16], der er knyttet som bilag til ovennævnte associeringsaftale.

(26) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.[17] Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(27) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[18]. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

---

13 EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.
14 Rådets dok. 13054/04 er tilgængeligt på http://register.consilium.eu.int
15 EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26, og EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78.
16 Rådets dok. 13054/04 er tilgængeligt på http://register.consilium.eu.int
17 EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
18 EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

(28) Artikel 1, første punktum, artikel 5, stk. 4, litra a), afsnit III og de bestemmelser i afsnit II og tilknyttede bilag, der vedrører Schengen-informationssystemet, udgør bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I
ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og principper

Denne forordning indeholder bestemmelser, der tager højde for, at der ikke foretages grænsekontrol af personer, der passerer Den Europæiske Unions medlemsstaters indre grænser.
Den fastsætter regler for grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) "indre grænser":
   a) medlemsstaternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser
   b) medlemsstaternes lufthavne for interne flyvninger
   c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer) for så vidt angår færgeruter

2) "ydre grænser": medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser

3) "intern flyvning": en flyvning, der udelukkende er påbegyndt i eller går til medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjelands område

4) "færgeruter": færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan

5) "personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed":

a) unionsborgere efter traktatens artikel 17, stk. 1, samt tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, jf. direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004[19]

b) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side er omfatter af retten til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed[20]

6) "tredjelandsstatsborger": enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikel 17, stk. 1

7) "personer, der er indberettet som uønsket": tredjelandsstatsborgere, der er indberettet til Schengen-informationssystemet efter artikel 96 i Schengen-konventionen og med henblik på at opfylde målene heri

8) "grænseovergangssted": et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser

9) "grænsekontrol": den aktivitet, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og med henblik på at opfylde målene heri foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning

10) "ind- og udrejsekontrol": kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, deres transportmidler og genstande i deres besiddelse kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område

---

[19] EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

[20] Erklæring om indehavere af fremmedpas og pas tilhørende ikke-statsborgere
"Europa-Parlamentet og Rådet anmoder Kommissionen om at forelægge forslag inden for rammerne af revisionen af forordning (EF) nr. 539/2001 med henblik på at undtage indehavere af fremmedpas og pas tilhørende ikke-statsborgere fra visumpligten".

11) "grænseovervågning": overvågning af grænserne på strækningerne mellem de godkendte grænseovergangssteder og uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen

12) "efterfølgende kontrol" ("second line check"): en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted ("first line")

13) "grænsevagt": embedsmand, der i henhold til national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i henhold til denne forordning og national ret udfører grænsekontrolopgaver

14) "transportvirksomhed": en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring

15) "opholdstilladelse" :
    a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i forordning (EF) nr. 1030/2002
    b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandsstatsborgere, og som giver opholdsret eller tilbagerejsetilladelse til den pågældende medlemsstats område, undtagen midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles

16) "krydstogtskib": et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som i princippet hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen

17) "lystsejlads": anvendelse af lystfartøjer til sports- eller turistsejlads

18) "kystfiskeri": fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer går i havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland.

19) "trussel mod den offentlige sundhed": enhver sygdom, der kan udvikle sig til en epidemi efter definitionen i Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, og andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt der er truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for medlemsstaternes egne statsborgere.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passerer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, med forbehold af:

a) rettigheder tilhørende personer, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed

b) rettigheder tilhørende flygtninge og personer, der ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår princippet om non-refoulement

AFSNIT II
DE YDRE GRÆNSER

Kapitel I
Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser

Artikel 4

Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden. Åbningstiderne angives klart ved grænseovergangssteder, der ikke er åbne døgnet rundt.

   Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over deres grænseovergangssteder, jf. artikel 30a.

2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for den normale åbningstid:
   a) for så vidt angår lystsejlads eller kystfiskeri
   b) for sømænd, der går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner
   c) for personer eller grupper af personer, hvis det er nødvendigt af særlige grunde, og forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige ifølge den nationale lovgivning, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed.
   d) for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation.

3. Medlemsstaterne skal uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider. Sanktionerne skal være effektive, rimelige og have afskrækkende virkning.

Artikel 5

Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere

1. For ophold i op til tre måneder pr. seks måneders periode skal tredjelandsstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser :
   a) de skal være i besiddelse af gyldig rejselegitimation eller dokumenter, der tillader grænsepassage
   b) de skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001[21], undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse som defineret i artikel 2, nr. 15
   c) de skal dokumentere formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold og have de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, eller være i stand til på lovlig vis at skaffe sig disse midler
   d) de må ikke være indberettet i SIS som uønskede
   e) de må ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

2. I bilag I findes en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som grænsevagterne kan afkræve tredjelandsstatsborgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

3. Vurderingen af subsistensmidler foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser for billig indkvartering og forplejning i den eller de pågældende medlemsstater ganget med det antal dage, som opholdet varer.

---

[21] EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1, senest ændret ved forordning nr. 453/2003, EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10.

De vejledende beløb, som medlemsstaterne har fastsat, meddeles til Kommissionen, jf. artikel 30a.

Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandsstatsborgerens besiddelse. Hvis medlemsstaternes nationale lovgivning giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsorering, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler, det samme gælder garantierklæringer fra en vært som defineret i national lovgivning, hvis tredjelandsstatsborgeren bor hos en sådan.

4. Uanset stk. 1,

a) skal en tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder samtlige indrejsebetingelser, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en medlemsstat eller om nødvendigt begge dokumenter, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller returvisummet, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af instrukser om at nægte indrejse eller gennemrejse

b) kan en tredjelandsstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse i medlemsstaternes områder, hvis der udstedes et visum ved grænsen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 415/2003.

Der føres en liste over visa, der udstedes ved grænsen.

Hvis det ikke er muligt at anbringe et visum i dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så fald skal det ensartet udformede ark til påføring af visum, jf. forordning (EF) nr. 333/2002[22], anvendes.

c) kan tredjelandsstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, få tilladelse af en medlemsstat til at indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser. Hvis en tredjelandsstatsborger er indberettet i SIS, jf. stk. 1, litra d), underretter den medlemsstat, der tillader vedkommende at indrejse på sit område, de øvrige medlemsstater herom.

---

[22] EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4.

Kapitel II

Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse

Artikel 5a

Ind- og udrejsekontrol ved grænserne

1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed.
   De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af opgaverne, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

2. Grænsevagterne må ikke under udførelsen af ind- og udrejsekontrol af personer udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 6

Ind- og udrejsekontrol af personer ved grænseovergangssteder

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Ind- og udrejsekontrollen foretages efter bestemmelserne i dette kapitel.
   Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Når der foretages kropsvisitering, finder den enkelte medlemsstats nationale lovgivning anvendelse.

2. Alle skal underkastes en minimums ind- og udrejsekontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagt eller forevist rejselegitimation. En sådan minimumskontrol består af en enkel og hurtig kontrol, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler og ved at søge efter oplysninger, der udelukkende vedrører stjålne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter, i de relevante databaser, af gyldigheden af de dokumenter, som giver den retmæssige indehaver ret til at passere grænsen, og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning.

Ovennævnte minimumskontrol finder anvendelse på personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed.
Grænsevagterne kan imidlertid på ikke-systematisk grundlag i forbindelse med minimumskontrollen af personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, søge i nationale og europæiske databaser for at sikre sig, at personen ikke udgør en egentlig, øjeblikkelig og tilstrækkeligt alvorlig fare for medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed.

Når det drejer sig om personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, må resultatet af en sådan søgning ikke anfægte deres ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område, jf. direktiv 2004/38/EF[23].

3. Tredjelandsstatsborgere skal underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.[24]

a) Den indgående indrejsekontrol skal omfatte:
kontrol af indrejsebetingelser ifølge artikel 5, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser. Heri skal indgå en grundig undersøgelse af følgende:

i) om den pågældende tredjelandsstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at det i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse
ii) om dokumentet efter omhyggelig kontrol viser tegn på falsk eller forfalskning
iii) ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandsstatsborgers rejsedokument, for ved at sammenholde ind- og udrejsedatoerne, at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
iv) hvor den pågældende tredjelandsstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, kontrol af dokumentationen herfor

---

[23] EUT L 158, 30.4.2004, p. 77.
[24] **SI** har taget forbehold med hensyn til stk. 3.

v) om den pågældende tredjelandsstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen eller til gennemrejsen til et tredjeland, eller om han er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis

vi) om den pågældende tredjelandsstatsborger, hans transportmiddel og de genstande, som han medbringer, udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol omfatter bl.a. direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i Schengen-informationssystemet (SIS) og i de nationale databaser, og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning.

b) Den indgående udrejsekontrol skal omfatte:

i) kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage

ii) kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning

iii) så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandsstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser

Den indgående udrejsekontrol kan endvidere omfatte:

i) kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001[25], undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse som defineret i artikel 2, nr. 15)

ii) kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område

iii) kontrol af indberetninger af personer og genstande i SIS og i de nationale databaser.

4. Hvis der findes faciliteter til det, og hvis den pågældende tredjelandsstatsborger anmoder om det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et ikke-offentligt område.

[25] EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning nr. 453/2003, EUT L 69 af 13.3.2003, s. 10.

5. Tredjelandsstatsborgere, der underkastes en indgående kontrol efterfølgende, skal oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol.
Disse oplysninger skal foreligge på alle fællesskabsinstitutionernes officielle sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og det skal fremgå heraf, at tredjelandsstatsborgeren kan anmode om navn og tjenesteidentifikationsnummer på de grænsevagter, der foretager den indgående efterfølgende kontrol, samt om navnet på grænseovergangsstedet og den dato, hvor grænsepassagen fandt sted.

6. Kontrol af en person, der er omfattet af fællesskabsretten om fri bevægelighed, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF[26].

7. De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, der skal opføres, er fastsat i bilag II.

Artikel 7

Lempelse af ind- og udrejsekontrollen

1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. De særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

2. Når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med stk. 1, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.
Afgørelser om lempelse af kontrollen træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted.
En lempelse af kontrollen kan kun være midlertidig, skal være tilpasset omstændighederne og skal iværksættes gradvis.

[26] EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandsstatsborgeres rejselegitimation både ved ind- og udrejse, jf. artikel 9.

4. Hver enkelt medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af denne artikel til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Artikel 8

Separate baner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter separate baner, navnlig ved grænseovergangssteder i lufthavne, for at kunne udføre ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 6. Disse særlige baner angives ved hjælp af skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III.
   Medlemsstaterne kan indrette separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder og ved grænserne mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 18 ved deres fælles grænser. Der skal anvendes skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, hvis medlemsstaterne indretter separate baner ved disse grænser.
   Medlemsstaterne sikrer, at sådanne baner er tydeligt skiltet, også når reglerne for benyttelsen af de forskellige baner suspenderes i henhold til stk. 4 for at sikre, at flest muligt personer kan passere grænsen.

2. a) Personer, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, har ret til at benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A. De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B.
   b) Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B.
   Oplysningerne på ovennævnte skilte kan anføres på det/de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

3. Ved sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den i bilag III, del C, viste skiltning.
   Medlemsstaterne kan variere oplysningerne på disse skilte, hvor det er hensigtsmæssigt som følge af lokale forhold.

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan de kompetente myndigheder suspendere reglerne for benyttelsen af de forskellige baner, så længe det er nødvendigt for at afvikle dette trafikpres.

5. Tilpasningen af de eksisterende skilte til kravene i stk. 1, 2 og 3 skal være foretaget inden den 31. maj 2009. Hvis medlemsstaterne udskifter de eksisterende skilte eller opsætter nye inden den dato, skal de respektere de oplysninger, der er fastsat i de nævnte stykker.

Artikel 9

Stempling af tredjelandsstatsborgeres rejselegitimation

1. Tredjelandsstatsborgeres rejselegitimation skal systematisk stemples ved ind- og udrejse. Der anbringes især ind- eller udrejsestempel på:
   a) dokumenter forsynet med et gyldigt visum, der giver tredjelandsstatsborgere mulighed for grænsepassage
   b) dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere, der ved grænsen har fået udstedt visum af en medlemsstat, mulighed for grænsepassage
   c) dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere, der ikke er visumpligtige, mulighed for grænsepassage.

2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, jf. direktiv 2004/38/EF, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i artikel 10 i dette direktiv, påstemples ved ind- eller udrejse.
   Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af fællesskabsretten vedrørende fri bevægelighed, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i artikel 10 i dette direktiv, påstemples ved ind- eller udrejse.

3. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:
   a) rejselegitimation tilhørende statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler
   b) pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
   c) rejselegitimation tilhørende søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under skibets ophold i anløbshavnen
   d) rejselegitimation tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol i henhold til punkt 3.2.3 i bilag VI
   e) dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage.

   Hvis en tredjelandsstatsborger anmoder om det, kan det undtagelsesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende. I så tilfælde skal ind- eller udrejsen attesteres på et særskilt ark med angivelse af navn og pasnummer. Dette ark udleveres til tredjelandsstatsborgeren.

4. De praktiske retningslinjer for stempling findes i bilag IV.

5. Tredjelandsstatsborgere skal så vidt muligt oplyses om, at grænsevagten er forpligtet til at stemple deres rejselegitimation ved ind- og udrejse, også når kontrollen lempes i henhold til artikel 7.

6. Kommissionen aflægger inden udgangen af 2008 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes bestemmelserne om stempling af rejselegitimation fungerer.

Artikel 9a

1. Hvis en tredjelandsstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan de kompetente nationale myndigheder have en formodning om, at indehaveren ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i den pågældende medlemsstat.

2. Denne formodning kan tilbagevises, hvis tredjelandsstatsborgeren kan fremlægge et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. rejsedokumenter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område, som viser, at han/hun har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I sådanne tilfælde:

a) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandsstatsborgeren befinder sig på de medlemsstaters område, der anvender Schengen-reglerne i fuldt omfang, i overensstemmelse med national ret og praksis, i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret en af disse medlemsstaters ydre grænse

b) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandsstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, med hensyn til hvilken afgørelsen i artikel 3, stk.2, i tiltrædelsesakten af 2003 endnu ikke er truffet, i overensstemmelse med national ret og praksis, i tredjelandsstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret denne medlemsstats ydre grænse

c) kan der ud over de angivelser, der er nævnt i litra a) og b), udleveres en formular svarende til den, der er gengivet i bilag VIII, til den pågældende tredjelandsstatsborger

d) skal medlemsstaterne oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til de angivelser, der er nævnt i denne artikel.

3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke tilbagevises, kan de kompetente myndigheder udvise tredjelandsstatsborgeren fra den pågældende medlemsstats område.

Artikel 10

Grænseovervågning mellem grænseovergangsstederne

1. Hovedformålet med overvågningen af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og uden for åbningstiden er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og gennemføre eller træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.

2. Grænsevagterne anvender stationære eller mobile enheder til overvågning af de ydre grænser: Overvågningen gennemføres på en sådan måde, at den afskrækker folk fra at unddrage sig ind- og udrejsekontrol ved grænseovergangsstederne.

3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsete risici og trusler. Der foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne, således at uautoriseret grænsepassage indebærer en permanent risiko for at blive afsløret.

4. Overvågningen foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at pågribe personer, som passerer grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler.

5. Yderligere retningslinjer for overvågningen kan vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 11

Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandsstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, og som ikke tilhører nogle af de personkategorier, der er nævnt i artikel 5, stk. 4, skal nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Indrejse kan kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. Afgørelsen træffes af en myndighed, der er bemyndiget hertil efter national ret. Den finder anvendelse umiddelbart.

   Den begrundede afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen skal foreligge i form af en standardformular, jf. bilag V, del B, udfyldt af den myndighed, der efter national ret er bemyndiget til at nægte indrejse. Den udfyldte standardformular udleveres til den pågældende tredjelandsstatsborger, som anerkender modtagelsen af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af denne formular.

3. Personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen. Klageproceduren følger national lovgivning. En skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle i henhold til national lovgivning på tredjelandsstatsborgerens vegne skal ligeledes udleveres til denne.

   Indledning af en klageprocedure medfører ikke suspension af afgørelsen om nægtelse af indrejse.

   Uden at foregribe en senere kompensation tilkendt i henhold til national ret har den pågældende tredjelandsstatsborger ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget en rettelse af det annullerede indrejsestempel samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse, såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkeligt underbygget.

4. Grænsevagterne sørger for, at en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne indsamler statistik om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil, nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt ved hvilken type grænse (land, luft, sø) de er blevet nægtet indrejse. Medlemsstaterne fremsender en gang om året disse statistikker til Kommissionen. Kommissionen offentliggør hvert andet år en samlet oversigt over de statistikker, der er indsendt af medlemsstaterne.

6. Detaljerede retningslinjer for nægtelse af indrejse findes i bilag V, del A.

Kapitel III
Ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 12

Ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne indsætter kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 5a og 6-11, på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 13

Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 5a og 6-11 i denne forordning udføres af grænsevagterne, i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og national ret.

   Ved varetagelsen af grænsekontrollen forbliver de strafferetlige beføjelser, der tildeles grænsevagterne i henhold til national ret, og som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, uændrede.

   Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannet. Medlemsstaterne opfordrer grænsevagterne til at lære fremmedsprog, navnlig de sprog, der er nødvendige for udførelsen af tjenesten.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de nationale tjenester, der er ansvarlige for grænsekontrolopgaver ifølge de enkelte medlemsstaters nationale ret, i overensstemmelse med artikel 30a.

3. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal hver enkelt medlemsstat sørge for et tæt og permanent samarbejde mellem sine nationale tjenester med ansvar for grænsekontrollen.

Artikel 14

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og permanent samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrollen i overensstemmelse med artikel 5a-13 i denne forordning. De udveksler alle relevante oplysninger.

2. Medlemsstaternes operative samarbejde med hensyn til forvaltning af de ydre grænser samordnes af det europæiske agentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser, oprettet ved Rådets forordning nr. 2007/2004/EF[47].

3. Uden at det berører agenturets beføjelser kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet ved de ydre grænser på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, herunder udveksling af forbindelsesofficerer, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets virke. Medlemsstaterne undlader enhver foranstaltning, der kunne skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål.
   Medlemsstaterne underretter agenturet om sådanne operative foranstaltninger ved de ydre grænser, der ligger uden for agenturets rammer.

4. Medlemsstaterne varetager uddannelse i reglerne for grænsekontrol og i grundlæggende rettigheder. I den forbindelse tages der hensyn til de fælles uddannelsesstandarder, der udarbejdes og videreudvikles af det i stk. 2 nævnte agentur.

---

[47] EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1.

Artikel 15

Fælles kontrol

1. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 18 ved deres fælles landgrænser, kan, indtil denne artikel træder i kraft, foretage fælles kontrol ved de fælles grænser, således at en person kun standses én gang med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, uden at det berører medlemsstaternes individuelle ansvar som følge af artikel 5a og 6-11.
   Medlemsstaterne kan med henblik herpå indgå bilaterale aftaler.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås efter stk. 1.

Kapitel IV

Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol

Artikel 16

Specifikke regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

De specifikke regler, der er fastsat i bilag VI, finder anvendelse på kontrol ved de forskellige typer grænser og af de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser.

Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5 og 6-11.

Artikel 17

Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier

1. De specifikke regler, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på kontrol af følgende kategorier af personer:

   a) Statsoverhoveder og medlemmerne af deres delegation

   b) flypiloter og andre besætningsmedlemmer

   c) sømænd

   d) indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

   e) grænsearbejdere

   f) mindreårige.

   Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5 og 6-11.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen modellerne til de kort, der udstedes af medlemsstaternes udenrigsministerier til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familiemedlemmer, i overensstemmelse med artikel 30a.

AFSNIT III
DE INDRE GRÆNSER

Kapitel I
Ophævelse af kontrollen ved de indre grænser

Artikel 18

Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol uanset personernes nationalitet.

Artikel 19

Kontrol inden for medlemsstaternes område

Ophævelse af grænsekontrollen ved de indre grænser berører ikke:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige beføjelser[48] i henhold til national lovgivning, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har tilsvarende virkning som grænsekontrol; dette gælder også i grænseområder. For så vidt angår første punktum svarer udøvelsen af politimæssige beføjelser i særdeleshed ikke til ind- og udrejsekontrol, i det omfang de politimæssige foranstaltninger:
   i) ikke har grænsekontrol som formål
   ii) bygger på generelle politioplysninger og -erfaringer med hensyn til eventuelle trusler mod den offentlige sikkerhed og navnlig tager sigte på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
   iii) er udformet og udføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk ind- og udrejsekontrol ved de ydre grænser
   iv) udføres som stikprøvekontrol.

---

[48] Erklæring fra Ungarn:
"Ungarn erklærer med hensyn til artikel 19, litra a), i forordningen, at der ved politimæssige beføjelser forstås udøvende beføjelser udøvet af enhver retshåndhævende og administrativ myndighed, som har ansvaret for forebyggelse og afsløring af enhver form for ulovlig indvandring og kriminelle handlinger i tilknytning hertil i henhold til ungarsk ret."

b) sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til den enkelte medlemsstats lovgivning eller af de ansvarlige i havne og lufthavne eller af transportvirksomheder, forudsat at denne kontrol også foretages for så vidt personer, der rejser inden for en medlemsstats område

c) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter

d) tredjelandsstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22 i Schengen-konventionen.

Artikel 19a

Fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangssteder ved de indre grænser

Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafiksikkerheden.

Medlemsstaterne skal samtidig være forberedt på at skulle sørge for kontrolfaciliteter, hvis grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres.

Kapitel II

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Artikel 20

En medlemsstats midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kan en medlemsstat undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i en begrænset periode på højst 30 dage, eller så længe truslen forventes at vare, hvis den varer ved i over 30 dage efter proceduren i artikel 21, eller i hastetilfælde efter proceduren i artikel 22. Kontrollens omfang og varighed må ikke overstige det strengt nødvendige for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end nævnt i stk. 1, kan medlemsstaten opretholde grænsekontrollen af de samme grunde som dem, der er nævnt i stk. 1, under hensyntagen til eventuelle nye elementer, i perioder på højst 30 dage ad gangen efter proceduren i artikel 23.

Artikel 21

Procedure i forudsigelige tilfælde

1. Hvis en medlemsstat planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 20, stk. 1, underretter den hurtigst muligt de øvrige medlemsstater, forsamlet i Rådet**,** og Kommissionen herom og giver dem hurtigst muligt følgende oplysninger:

   a) grundene til den foreslåede afgørelse med angivelse af de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed
   b) omfanget af den planlagte afgørelse med angivelse af, hvor der skal genindføres grænsekontrol
   c) de godkendte grænseovergangssteder
   d) datoen for og varigheden af den planlagte afgørelse
   e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

2. Med forbehold af artikel 64, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab kan Kommissionen, når en medlemsstat har foretaget en sådan underretning, afgive udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i stk. 3.

3. Oplysningerne i stk. 1 samt den udtalelse, som Kommissionen kan afgive i overensstemmelse med stk. 2, skal gøres til genstand for en høring mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol, de øvrige medlemsstater forsamlet i Rådet og Kommissionen, med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til den begivenhed, der ligger til grund for genindførelsen af grænsekontrollen, og truslerne mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

4. Ovennævnte høring skal finde sted mindst 15 dage før den planlagte dato for genindførelse af grænsekontrollen.

Artikel 22

Procedure i tilfælde, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved de indre grænser straks.

2. En medlemsstat, der genindfører grænsekontrol ved sine indre grænser, underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den giver dem de oplysninger, der er nævnt i artikel 21, stk. 1, og anfører grundene til anvendelsen af denne procedure.

Artikel 23

Proceduren for forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser

1. Medlemsstaterne må først forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i henhold til artikel 20, stk. 2, efter at have underrettet de øvrige medlemsstater, forsamlet i Rådet, og Kommissionen.

2. En medlemsstat, der påtænker at forlænge grænsekontrollen ved sine indre grænser, giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen alle relevante oplysninger om grundene til forlængelsen af kontrollen ved de indre grænser. Bestemmelserne i artikel 21, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 24

Underretning af Europa-Parlamentet

Det påhviler den berørte medlemsstat eller i givet fald Rådet hurtigst muligt at orientere Europa-Parlamentet om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 21–23. For så vidt angår den tredje forlængelse i henhold til artikel 23, skal den berørte medlemsstat, hvis den anmodes herom, forelægge Europa-Parlamentet en rapport om behovet for grænsekontrol ved de indre grænser.

Artikel 25

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i kapitel II tilsvarende anvendelse.

Artikel 26

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Den medlemsstat, der har genindført grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 20, bekræfter datoen for ophævelsen af denne kontrol og forelægger samtidig eller hurtigst muligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori navnlig udførelsen af ind- og udrejsekontrollen og effektiviteten af den genindførte grænsekontrol omtales.

Artikel 27

Underretning af offentligheden

Beslutningen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser træffes på gennemsigtig vis, og offentligheden orienteres fuldt ud herom, medmindre overordnede sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.

Artikel 28

Fortrolighed

På anmodning af den berørte medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af grænsekontrol, og den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 26.

Afsnit IV
Afsluttende bestemmelser

Artikel 29
Ændring af bilagene

Bilag III, IV og VIII ændres efter proceduren i artikel 30, stk. 2.

Artikel 30
Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg (i det følgende benævnt "udvalget").

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, for så vidt de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes efter denne procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i denne forordning.

   Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

3a. Efter udløbet af en fireårig periode fra forordningens ikrafttrædelse og uden at det berører de gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, suspenderes anvendelsen af denne forordnings bestemmelser vedrørende vedtagelsen af tekniske regler og afgørelser efter fremgangsmåden i stk. 2. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag af Kommissionen forny disse bestemmelser efter proceduren i traktatens artikel 251 og tager dem med henblik herpå op til revision inden udløbet af den fireårige periode.

Artikel 30a

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen
   - listen over opholdstilladelser, jf. artikel 2, nr. 15
   - listen over deres grænseovergangssteder
   - de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved passage af de ydre grænser
   - listen over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen
   - eksempler på modeller til kort udstedt af udenrigsministerierne.

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 31

Indre grænsetrafik

Denne forordning berører ikke fællesskabsbestemmelser om mindre grænsetrafik og gældende bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik.

Artikel 32

Ceuta og Melilla

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985.[49]

[49] EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

Artikel 33

Indberetning fra medlemsstaterne

Senest ti arbejdsdage efter denne forordnings ikrafttrædelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende stk. 19, litra c) og d), vedrørende sanktioner som omhandlet i artikel 4, stk. 3, og bilaterale aftaler indgået i henhold til artikel 15, stk.1. Senere ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

De af medlemsstaterne indberettede oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Artikel 34

Rapport om anvendelsen af afsnit III

Senest tre år efter denne forordnings ikrafttrædelse forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af afsnit III for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen skal være særlig opmærksom på de problemer, som måtte opstå som følge af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser. Den fremlægger i givet fald forslag med henblik på at løse disse problemer.

Artikel 35

Ophævelser

1. Bestemmelserne i artikel 2-8 i konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ophæves fra den … *[datoen for denne forordnings ikrafttrædelse]*.

2. Fra samme dato ophæves:
   - Den Fælles Håndbog med bilag
   - Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 26. april 1994 (SCH/Com-ex (94), 1 rev. 2), 22. december 1994 (SCH/Com-ex (94)17, rev. 4 og 20. december 1995 (SCH/Com-ex(95) 20, rev. 2)
   - bilag 7 til de fælles konsulære instrukser

– forordning (EF) nr. 790/2001
– Rådets beslutning af 29. april 2004 om fastsættelse af mindstekrav i forbindelse med skiltning ved grænseovergangssteder[50]
– Rådets afgørelse om ændring af del II og om udformning af bilag 16 til Den Fælles Håndbog
– Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004 af 13. december 2004 om forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog.

Henvisninger til de udgåede artikler og ophævede akter gælder som henvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XII.

Artikel 36

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft seks måneder efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.* Artikel 30a træder dog i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*
[...]	*[...]*

[50] EUT L 261 af 6.8.2004, s. 119.

BILAG I

Dokumentation til kontrol af, at indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, litra c), er opfyldt

1. Den dokumentation, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan omfatte følgende:

a) For forretningsrejser:

– indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller arrangementer af kommerciel, industriel eller arbejdsrelateret art
– andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller arbejdsrelaterede kontakter
– i givet fald adgangskort til messer og kongresser.

b) For rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:

– dokumentation for optagelse på en læreanstalt med henblik på at deltage i teoretiske eller praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser
– studiekort eller beviser for fulgte kurser.

c) For turistrejser eller private rejser:

dokumentation for indkvartering:

– i givet fald en invitation fra værten
– dokumentation for indkvartering eller
– anden form for dokumentation for den påtænkte indkvartering

dokumentation for rejseruten:

– bekræftet reservation af en organiseret rejse eller anden form for dokumentation for den påtænkte rejse

dokumentation for hjemrejse:

– returbillet eller billet tur/retur.

d) *For rejser af politisk, videnskabelig, kulturel, sportslig eller religiøs art eller med anden begrundelse:*

indbydelser, entrébilletter, tilmeldinger eller programmer så vidt muligt med angivelse af navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller anden form for dokumentation for formålet med besøget.

BILAG II

Registrering af oplysninger

Alle grænseovergangssteder registrerer manuelt eller elektronisk alle tjenesteoplysninger samt alle særlig vigtige oplysninger. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

– navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen og de øvrige personer på hvert hold
– lempelser i personkontrollen i overensstemmelse med artikel 7
– udstedelse ved grænsen af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa
– pågribelser og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)
– nægtelse af ind- og udrejse i overensstemmelse med artikel 11 (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationalitet)
– sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på de grænsevagter, der anvender stemplerne på et bestemt tidspunkt eller vagthold, og oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet
– klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol
– andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning
– særlige hændelser.

BILAG III

Modeller til skiltning af de forskellige baner ved grænseovergangsstederne

Del A

[57]

[57] Der kræves intet logo for Island og Norge.

Del B

Del C

58

58 Der kræves intet logo for Island og Norge.

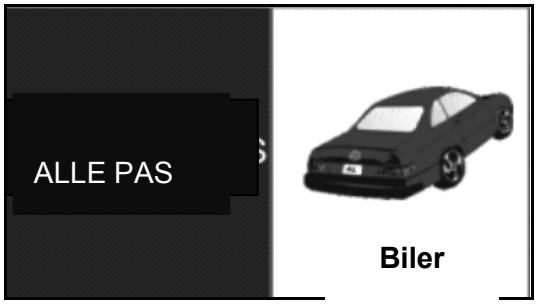
ALLE PAS
Biler

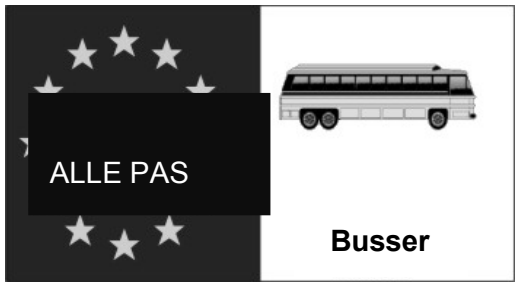
ALLE PAS
Busser

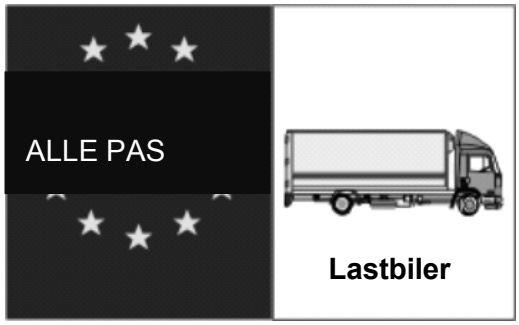
ALLE PAS
Lastbiler

BILAG IV

Retningslinjer for stempling

1. Tredjelandsstatsborgeres rejselegitimation skal systematisk stemples ved ind- og udrejse i overensstemmelse med artikel 9. Kravene til disse stempler er fastlagt i Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex (94) 16 rev. og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

2. Stemplernes sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.

3. Når tredjelandsstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet så vidt muligt således, at det dækker visummets kant, uden at oplysningerne på visummet bliver ulæselige, eller de synlige sikkerhedsfeatures på visummærkaten beskadiges. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), gøres det på siden over for den side, hvor visummet er anbragt.
   Hvis denne side ikke kan bruges, anbringes stemplet på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke.

4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved grænseovergangssteder, og informerer de øvrige medlemsstater, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom. Disse kontaktpunkter skal hurtigst muligt have adgang til oplysninger om de fælles indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved den pågældende medlemsstats ydre grænse, bl.a. oplysninger om
   – hvilket stempel der anvendes ved et givet grænseovergangssted
   – identiteten på den grænsevagt, til hvem et givet stempel er tildelt på et givet tidspunkt
   – den sikkerhedskode, som hvert stempel har på et givet tidspunkt.

   Anmodninger om oplysninger om de fælles ind- og udrejsestempler forelægges ovennævnte nationale kontaktpunkter.
   De nationale kontaktpunkter videresender desuden straks oplysninger om ændringer i kontaktpunkterne og om bortkomne eller stjålne stempler til de øvrige kontaktpunkter, Rådets Generalsekretariat og Kommissionen.

BILAG V

Del A

Retningslinjer for nægtelse af indrejse ved grænsen

1. Ved nægtelse af indrejse skal den kompetente grænsevagt:
   - udfylde den standardformular for nægtelse af indrejse, der er vist i del B. Den pågældende tredjelandsstatsborger underskriver formularen og modtager en kopi af den underskrevne formular. Hvis tredjelandsstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken "bemærkninger"
   - stemple passet med et indrejsestempel, der med uudslettelig sort blæk overstreges med et kryds, og skrive overfor, ligeledes med uudslettelig blæk, det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse; listen over disse bogstaver er anført på ovennævnte standardformular for nægtelse af indrejse
   - annullere visummet ved at påstemple det "ANNULLERET" i de i punkt 2 nævnte tilfælde. I så fald destrueres det optisk variable kendetegn ved visummærkaten, sikkerhedselementet "kipeffekt" og udtrykket "visum" ved, at det krydses ud, for at forhindre eventuel senere misbrug. Grænsevagten underretter omgående sine centrale myndigheder om denne beslutning
   - indføre enhver nægtelse af indrejse i et register eller notere det på en liste med angivelse af identitet, nationalitet, referencer på grænsepassagedokumentet samt begrundelse og dato for nægtelse af indrejse

2. Visummet annulleres i følgende tilfælde:
   a) hvis indehaveren af visummet er indberettet i SIS som uønsket, medmindre den pågældende er indehaver af et visum eller et returvisum udstedt af en medlemsstat og ønsker at indrejse med henblik på gennemrejse for at nå frem til den medlemsstats område, der har udstedt visummet
   b) hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag.

   Det forhold, at tredjelandsstatsborgeren ikke ved grænsen har kunnet fremvise hele eller en del af den i artikel 5, stk. 2, nævnte dokumentation, fører ikke automatisk til en afgørelse om at annullere et visum.

3. Hvis en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, er blevet befordret til grænsen af en transportvirksomhed, skal den lokalt ansvarlige myndighed:
   – pålægge transportvirksomheden at tage ansvaret for den pågældende tredjelandsstatsborger og straks befordre ham/hende enten til det tredjeland, vedkommende er ankommet fra, eller til det tredjeland, som har udstedt grænsepassagedokumentet, eller til et andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller foranstalte viderebefordring, i overensstemmelse med artikel 26 i Schengen-konventionen og Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001;
   – indtil tilbagesendelse kan finde sted, træffe passende foranstaltninger under iagttagelse af national ret og under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandsstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, indrejser ulovligt.

4. Hvis en tredjelandsstatsborger både bør nægtes indrejse og anholdes, tager grænsevagten kontakt med de kompetente myndigheder for at beslutte, hvilken foranstaltning der skal iværksættes ifølge national ret.

Del B

Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen

Angivelse af medlemsstat

STATENS LOGO (Angivelse af grænseovergangsstedet)

_____

[63]

Nægtelse af indrejse ved grænsen

Den _____ kl. (tidspunkt)_____ grænseovergangssted _____

Undertegnede _____ oplyser med hensyn til:

Efternavn _____ Fornavn _____

Fødselsdato _____ Fødested_____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Type identitetsdokument_____ nr. _____

udstedt i _____ den _____

visum nr. _____ type_____ udstedt af _____

gyldigt fra _____ til _____

for en periode på _____(dage) med følgende begrundelse _____

og som kommer fra _____ med _____ (det anvendte transportmiddel anføres - f.eks. rute-nummer) Den pågældende underrettes herved om, at han/hun nægtes indrejse i henhold til *(angivelse af gældende national lovgivning)* **med følgende begrundelse:**

---

[63] Der kræves ikke noget logo for Norge og Island.

☐ **(A)** **Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldig rejselegitimation**

☐ **(B)** **Den pågældende er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret rejsedokument**

☐ **(C)** **Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldigt visum eller opholdstilladelse**

☐ **(D)** **Den pågældende er i besiddelse af falsk/forfalsket/ændret visum eller opholdstilladelse**

☐ **(E)** **Den pågældende er ikke i besiddelse af dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder. Følgende dokument(er) kunne ikke forelægges: ...**

☐ **(F)** **Den pågældende har allerede opholdt sig tre måneder inden for en periode på seks måneder på EU-medlemsstaternes område**

☐ **(G)** **Den pågældende er ikke i besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i forhold til varigheden af det påtænkte ophold og de nærmere omstændigheder, eller midler til tilbagerejsen til hjemlandet eller transitlandet**

☐ **(H)** **Den pågældende er indberettet som uønsket**

☐ **i SIS**

☐ **i det nationale register**

☐ **(I)** **Den pågældende anses for at udgøre en trussel mod en eller flere af EU-medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser** (*hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag for nægtelse af indrejse)*

Bemærkninger

Den pågældende kan indbringe klage over afgørelsen om nægtelse af indrejse i henhold til national ret. Han/hun modtager en kopi af dette dokument *(hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og procedure vedrørende klageretten)*.

Den berørte udlænding	**Den ansvarlige embedsmand**

BILAG VI

Specifikke retningslinjer for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser

1. Landgrænser

1.1. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik

1.1.1. For at sikre en effektiv personkontrol samtidig med en sikker og smidig afvikling af vejtrafikken reguleres trafikken ved grænseovergangsstederne på hensigtsmæssig vis. Om nødvendigt kan medlemsstaterne indgå bilaterale aftaler om at foretage omlægning og afspærring af trafikken. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 33.

1.1.2. Ved landgrænserne kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis forholdene tillader det, i overensstemmelse med artikel 8 indrette separate baner ved bestemte grænseovergangssteder.

Under særlige forhold, eller når trafiksituationen og infrastrukturens tilstand nødvendiggør det, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne på et hvilket som helst tidspunkt suspendere anvendelsen af separate baner. Medlemsstaterne kan samarbejde med nabolandene om indretningen af separate baner ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

1.1.3. Personer, der kommer kørende, kan som hovedregel blive i køretøjet, medens kontrollen foretages. Hvis omstændighederne kræver det, kan de imidlertid anmodes om at stige ud. Den indgående kontrol finder sted på dertil indrettede steder, hvis de lokale forhold tillader det. Af hensyn til personalets sikkerhed skal kontrollen om muligt foretages af mindst to grænsevagter.

1.2. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik

1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog eller tomme tog, kontrolleres. Denne kontrol udføres på en af følgende to måder:

– på personen i den første ankomst- eller afgangsbanegård på en medlemsstats område
– i toget under kørslen.

Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal udføres. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 33.

1.2.2. Uanset punkt 1.2.1 og for at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande, også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

– på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
– på de banegårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget
– i toget på strækningen mellem banegårdene på medlemsstaternes område, såfremt passagererne bliver i toget på den (de) forudgående banegård(e).

1.2.3. Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår højhastighedstog fra tredjelande, som stopper flere gange på medlemsstaternes område, kan optage passagerer udelukkende for den resterende strækning på medlemsstaternes område, underkastes disse passagerer indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol i henhold til punkt 1.2.1 eller 1.2.2, første led.

Personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende strækning på medlemsstaternes område, skal inden afrejsen klart informeres om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.

1.2.4. I modsat retning underkastes passagererne en udrejsekontrol på lignende vilkår.

1.2.5. Grænsevagten kan kræve, at togvognenes hulrum inspiceres, om nødvendigt med bistand fra togføreren, for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som er underkastet grænsekontrol.

1.2.6. Hvis der er grunde til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer, personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandsstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, underretter grænsevagten, hvis han ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, de medlemsstater i retning af eller gennem hvis område toget kører.

2. Luftgrænser

2.1. Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i internationale lufthavne

2.1.1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerstrømmen i forbindelse med interne flyvninger og passagerstrømmen i forbindelse med andre flyvninger. Med henblik herpå skal der i alle internationale lufthavne etableres hensigtsmæssige infrastrukturer.

2.1.2. Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, fastsættes følgende procedure:

a) Passagerer, der ankommer med fly fra et tredjeland, underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyet ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til et tredjeland (transferpassagerer), underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyet afgår til det pågældende tredjeland.

b) For så vidt angår flyvninger til eller fra tredjelande uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinger i medlemsstaternes lufthavne uden flyskift, gælder følgende:

   i) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande uden forudgående eller efterfølgende transfer på medlemsstaternes område skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

ii) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område uden flyskift (transitpassagerer), uden at passagerer kan stige om bord på den strækning, der ligger på medlemsstaternes område, underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.

iii) Hvis luftfartsselskabet for så vidt angår flyvninger fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.
Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinger allerede befinder sig om bord på flyet og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i overensstemmelse med litra b), nr. ii). Den modsatte procedure finder anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

2.1.3. Ind- og udrejsekontrol gennemføres normalt ikke i flyet eller ved gaten, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår intern sikkerhed og ulovlig indvandring. For at sikre, at personer kontrolleres efter bestemmelserne i artikel 6-11 i de lufthavne, der er udpeget som grænseovergangssteder, sikrer medlemsstaterne, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre passagererne til områder, der er indrettet til kontrol. Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre personer, der ikke har adgang til de forbeholdte områder, f.eks. transitområdet, i at komme ind på eller forlade disse. Der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår intern sikkerhed og ulovlig indvandring i dette område, kan der navnlig foretages kontrol af personer, for hvem der kræves lufthavnstransitvisum, for at fastslå, om de er i besiddelse af et sådant visum.

2.1.4. Hvis et fly under flyvning fra et tredjeland på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der ikke er grænseovergangssted, må flyet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og toldvæsenet. Det samme gælder, når et fly under flyvning fra et tredjeland lander uden tilladelse. Under alle omstændigheder finder bestemmelserne i artikel 6-11 anvendelse på ud- og indrejsekontrollen af personer om bord på disse fly.

2.2. Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol på flyvepladser

2.2.1. Det sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 6-11 på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den pågældende nationale ret (flyvepladser), men hvor flyvninger fra eller til tredjelande er tilladt.

2.2.2. Uanset punkt 2.1.1 kan man på flyvepladser undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, med forbehold af bestemmelserne i forordning (EF) nr. 2320/2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart[64]. Når trafikmængden er beskeden, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.

2.2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, underretter lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid grænsevagterne, når fly under flyvning fra eller til tredjelande lander eller letter.

2.3. Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol af personer i privatfly

2.3.1. Ved private flyvninger fra eller til et tredjeland sender fartøjschefen før afgang grænsevagterne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen i overensstemmelse med bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, og oplysninger om passagernes identitet.

2.3.2. Hvis et privat fly fra et tredjeland på vej til en medlemsstat mellemlander på andre medlemsstaters område, foretager de kompetente myndigheder i indrejsemedlemsstaten indrejsekontrol og påfører et indrejsestempel på den generelle erklæring, der er omhandlet i 2.3.1.

[64] EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

2.3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til medlemsstaternes område uden landing på et tredjelands område, foretager de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser personkontrol i overensstemmelse med punkt 2.1 og 2.2.

2.3.4. Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner fastsættes i den nationale lovgivning og eventuelt i bilaterale aftaler.

3. Søgrænser

3.1. Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik

3.1.1. Kontrol med skibe gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen om bord på skibet eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af havnen. I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller på et tredjelands område ved skibets ankomst eller afrejse.
Formålet med kontrollen er at sikre, at både besætningen og passagererne opfylder betingelserne i artikel 5, jf. dog bestemmelserne i artikel 17. stk. 1, litra b).

3.1.2. [...]

3.1.3. Skibsføreren eller den fysiske eller juridiske person, der repræsenterer rederen på stedet i alle spørgsmål vedrørende skibets udrustning ("skibsagenten"), opstiller en liste i to eksemplarer over besætningen og eventuelle passagerer. Senest ved ankomsten til havnen forelægger han denne (disse) liste(r) for grænsevagterne. Hvis listen/listerne på grund af force majeure ikke kan afleveres til grænsevagterne, sendes der en kopi heraf til grænsekontrolstedet eller til den kompetente søfartsmyndighed, som straks videresender den til grænsevagterne.

3.1.4. En af de to lister forsynet med grænsevagtens underskrift skal leveres tilbage til skibsføreren, som fremviser den på simpelt forlangende, så længe anløbet varer.

3.1.5. Skibsføreren eller skibsagenten giver uden ophold meddelelse om alle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.
Endvidere giver skibsføreren straks, og om muligt inden skibet anløber havn, de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

3.1.6. Skibsføreren underretter rettidigt og i henhold til gældende bestemmelser i den pågældende havn grænsevagterne om skibets afrejse; hvis han ikke er i stand til at underrette disse myndigheder, underretter han den kompetente søfartsmyndighed. Disse instanser skal have det andet eksemplar af listen eller listerne tilbage, udfyldt og underskrevet.

3.2. Specifikke retningslinjer for bestemte typer skibsfart

Krydstogtskibe

3.2.1. Krydstogtsskibets skibsfører eller skibsagenten meddeler de respektive grænsevagter krydstogtets rute og program senest 24 timer inden afsejling fra afgangshavnen og inden anløb af hver enkelt havn på medlemsstaternes område.

3.2.2. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne på medlemsstaternes område, foretages der uanset artikel 4 og 6 ikke nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder.

Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

3.2.3. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne på medlemsstaternes område og havne i tredjelande, foretages der uanset artikel 6 følgende ind- og udrejsekontrol:

a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og første gang anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.2.4 nævnte navneliste over besætning og passagerer.

   Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 6, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og på ny anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.2.4 nævnte navneliste over besætning og passagerer, såfremt listen er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en medlemsstats område.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 6, medmindre en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i en medlemsstat og anløber en sådan havn, underkastes passagerer, der går i land, indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 6, hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring gør dette påkrævet.

d) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en havn i et tredjeland, underkastes besætning og passagerer udrejsekontrol på grundlag af navnelisten over besætning og passagerer.
Hvis en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring gør det påkrævet, underkastes passagerer, der går om bord, udrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 6.

e) Hvis krydstogtsskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en sådan havn, foretages der ingen udrejsekontrol.
Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår sikkerheden og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

3.2.4. Navnelisten over besætning og passagerer skal indeholde:

- navn og efternavn
- fødselsdato
- nationalitet
- rejselegitimationens nummer og type samt i givet fald visumnummer.

Krydstogtsskibets skibsfører eller skibsagenten fremsender navnelisten til de respektive grænsevagter senest 24 timer inden anløb af hver enkelt havn på medlemsstaternes område eller, hvis rejsen til denne havn varer mindre end 24 timer, umiddelbart efter, at ombordstigningen er afsluttet i den foregående havn.

Navnelisten stemples i den første indrejsehavn på medlemsstaternes område og under alle omstændigheder hver gang der foretages ændringer i listen. Den i punkt 3.2.3. omhandlede risikovurdering foretages under hensyn til navnelisten.

Lystfartøjer

3.2.5. Uanset artikel 4 og 6 underkastes personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en medlemsstat, ikke ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring berettiger hertil, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, foretages der kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

3.2.6. Uanset artikel 4 må et lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted. I så fald underretter de ombordværende personer havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne tager kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Oplysning om passagererne gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stå til rådighed for grænsevagterne.

Tilsvarende tager havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted, kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst.

3.2.7. I forbindelse med kontrollen skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en medlemsstats territorialfarvand, opbevares et eksemplar af denne liste sammen med skibsdokumenterne.

Kystfiskeri

3.2.8. Uanset artikel 4 og 6 underkastes besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, ikke systematisk kontrol. Der tages dog hensyn til en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol. Afhængig af disse risici foretages der personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.

3.2.9. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en medlemsstats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende sømænd.
Skibsføreren giver de kompetente myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der er passagerer om bord.

Færgeforbindelser

3.2.10. Personer om bord på færgeforbindelser med havne i tredjelande er underkastet kontrol. Følgende regler finder anvendelse:

a) Hvis det er muligt, indretter medlemsstaterne separate baner i overensstemmelse med artikel 8.
b) Gående passagerer skal kontrolleres individuelt.
c) Passagerer i private køretøjer kontrolleres, mens de sidder i bilen.
d) Buspassagerer skal behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret.

e) Kontrol af lastbilchauffører og eventuelle ledsagere foregår i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer.

f) Der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt.

g) For at afsløre bl.a. ulovlige indvandrere skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser.

h) Besætningsmedlemmer på færger behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe.

4. Indlandsskibsfart

4.1. Ved "indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse" forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlads af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.

4.2. På både, der anvendes til erhvervssejlads, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.

4.3. De relevante bestemmelser i punkt 3.1 og 3.2 anvendes tilsvarende på kontrollen med indlandsskibsfart.

BILAG VII

Særordninger for bestemte kategorier af personer

1. Statsoverhoveder

Uanset artikel 5-11 må statsoverhoveder og medlemmer af deres delegation, hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej til grænsevagterne, ikke underkastes ind- og udrejsekontrol.

2. Flypiloter og andre besætningsmedlemmer

2.1. Uanset artikel 5 kan indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis, som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, under udøvelsen af deres arbejde og på grundlag af disse dokumenter:

– gå om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en medlemsstats område
– rejse ind i den kommune, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende på en medlemsstats område
– ved brug af et hvilket som helst transportmiddel tage til en lufthavn på en medlemsstats område for der at gå om bord i et fly med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal betingelserne i artikel 5, stk. 1, være opfyldt.

2.2. Bestemmelserne i artikel 6-11 finder anvendelse på kontrollen af flybesætninger. Flybesætningen kontrolleres så vidt muligt først. Kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. Uanset artikel 6 kan besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

3. Sømænd

3.1. Uanset artikel 4 og 6 kan medlemsstaterne tillade sømænd, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Genève-konventionen af 19. juni 2003 (nr. 185), London-konventionen af 9. april 1965 og de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, at indrejse på medlemsstaternes område, når de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner uden at henvende sig til et grænseovergangssted. De skal dog være opført på deres skibs besætningsliste, der i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

Afhængig af risikovurderingen for så vidt angår ulovlig indvandring og sikkerheden underkaster grænsevagterne dog sømændene kontrol i overensstemmelse med artikel 6, inden de går i land.

Såfremt en sømand udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sundhed eller den nationale sikkerhed, kan vedkommende nægtes ret til at gå i land.

3.2. Sømænd, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område som fastsat i artikel 5, stk. 1.

4. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

4.1. Indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, samt personer, der er i besiddelse af dokumenter udstedt af de i punkt 4.4 nævnte internationale organisationer, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpligtige.
Uanset artikel 5, stk. 1, litra c), skal indehavere af disse dokumenter godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige midler til deres underhold.

4.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.

4.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på medlemsstaternes område ved fremvisning af det kort, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, og deres grænsepassagedokument. Endvidere må grænsevagterne uanset artikel 11 ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas indrejse på medlemsstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.

4.4. De i punkt 4.1 omhandlede dokumenter, udstedt af internationale organisationer, er bl.a. følgende:

– laissez-passer fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947
– passerseddel fra Det Europæiske Fællesskab (EF)
– passerseddel fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)
– legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
– dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

5. Grænsearbejdere

5.1. Retningslinjerne for ind- og udrejsekontrol med grænsearbejdere er fastsat i de generelle bestemmelser om grænsekontrol, navnlig artikel 6 og 11.

5.2. Uanset artikel 6 underkastes grænsearbejdere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol ikke er indberettet hverken i SIS eller i en national database, kun stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Disse personer underkastes med uregelmæssige mellemrum, uden varsel, en indgående ind- og udrejsekontrol.

5.3. Bestemmelserne i punkt 5.2 kan udvides til også at omfatte andre kategorier af regelmæssige grænsependlere.

6. Mindreårige

6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller alene. Mindreårige, der passerer de ydre grænser, underkastes samme ind- og udrejsekontrol som voksne, som foreskrevet i denne forordning.

6.2. I tilfælde af ledsagede mindreårige kontrollerer grænsevagten, om den person, der ledsager den mindreårige, har forældremyndigheden over denne, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at den mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den eller de personer, der har forældremyndigheden over den mindreårige. I sidstnævnte tilfælde foretager grænsevagten yderligere efterforskning med henblik på at konstatere, om der er uoverensstemmelse eller modstrid mellem de givne oplysninger.

6.3. Når der er tale om mindreårige, som rejser alene, skal grænsevagterne gennem en indgående kontrol af rejsedokumenter og -bilag sikre sig, at de mindreårige ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem.

BILAG VIII

Angivelse af medlemsstat

STATENS LOGO (Angivelse af grænseovergangsstedet)

_____

Der kræves ikke noget logo for Norge og Island

GODKENDELSE AF BEVIS FOR OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR VARIGHEDEN AF ET KORTVARIGT OPHOLD I TILFÆLDE, HVOR REJSEDOKUMENTET IKKE ER STEMPLET VED INDREJSE

Den _____ kl. (tidspunkt) _____ i (sted) _____

Undertegnede myndighed _____ oplyser med hensyn til:

Efternavn _____ Fornavn _____

Fødselsdato _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Rejsedokument _____ nummer _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nummer_____ (hvis relevant) udstedt af _____ __

for en periode på ____ dage med følgende begrundelse: _____

Under hensyn til det fremlagte bevis for varigheden af hans/hendes ophold på medlemsstaternes område, anses vedkommende for at være indrejst i medlemsstaten _____ den _____ kl. _____ved grænseovergangsstedet _____

Undertegnede myndighed kan kontaktes på:

Tlf.:_____

Fax:_____

E-mail:_____

Den berørte udlænding modtager en kopi af dette dokument.

Den berørte udlænding	**Den ansvarlige embedsmand + stempel**